

Republika Hrvatska
Trgovački sud u Osijeku
Osijek, Zagrebačka 2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU po sucu Gordani Njari, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja ŽELJKO GARIĆ s prebivalištem u Slavonskom Brodu, Primorska 14, OIB: 31543881695, vlasnik obrta GARIĆ PRIJEVOZ I USLUGE, vlasnik Željko Garić, Slavonski Brod, Primorska 14, zastupan po Tomislavu Džepini, odvjetniku iz Slavonskog Broda, Matije Gupca 48 protiv tuženika FELIKS REGULACIJA d.o.o., OIB: 11247301096, Lučka ulica 8, Slavonski Brod kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Grubeša odvjetnik iz Osijeka, radi utvrđenja nepostojanja novčane tražbine tuženika prema tužitelju, nakon održane i zaključene glavne javne rasprave dana 27. travnja 2026. u nazočnosti punomoćnika stranaka, na ročištu za objavu sudske odluke održanom dana 10. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi :

„1. Utvrđuje se da ne postoji novčana tražbina tuženika Feliks regulacija d.o.o., OIB: 11247301096, Lučka ulica 8, Slavonski Brod prema tužitelju Željku Gariću s prebivalištem u Slavonskom Brodu, Primorska 14, OIB: 31543881695, vlasniku obrta "GARIĆ PRIJEVOZ I USLUGE, vlasnik Željko Garić" u iznosu od 121.199,48 EUR temeljem točke II. izreke pravomoćne presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu broj P- 271/2024-74 od 29. studenog 2024. jer je prestala prijebojem od 02.10.2025. izjavljenim od strane tužitelja prema tuženiku.

2. Nalaže se tuženiku Feliks regulacija d.o.o., OIB: 11247301096, Lučka ulica 8, Slavonski Brod, da tužitelju Željku Gariću s prebivalištem u Slavonskom Brodu, Primorska 14, OIB: 31543881695, vlasniku obrta "GARIĆ PRIJEVOZ I USLUGE, vlasnik Željko Garić", izda ispravu-priznanicu s ovjerovljenim potpisom iz koje je vidljivo nepostojanje duga tužitelja prema tuženiku s osnove tražbine iz točke I. izreke ove presude u roku od osam dana, a u protivnom će tu ispravu-priznanicu zamijeniti ova

presuda.

3. Nalaže se tuženiku Feliks regulacija d.o.o., OIB: 11247301096, Lučka ulica 8, Slavonski Brod, da tužitelju Željku Gariću s prebivalištem u Slavonskom Brodu, Primorska 14, OIB: 31543881695, vlasniku obrta "GARIĆ PRIJEVOZ I USLUGE, vlasnik Željko Garić", naknadi troškove parničnog postupka sa zateznom kamatom koja teče od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate u roku od osam dana. „

Tužitelj je dužan tuženiku naknaditi trošak parničnog postupka u iznosu od 11.412,50 EUR-a u roku od 15 dana.

III. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova u iznosu od 3.609,72 EUR-a

Obrazloženje

1. Tužitelj je podnio tužbu protiv tuženika s prijedlogom da sud donese presudu kojom će utvrditi da ne postoji novčana tražbina tuženika prema tužitelju u iznosu od 121.199,48 EUR-a temeljem točke II izreke pravomoćne presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu broj P-271/2024-74 od 29. studenog 2024. jer je prestala prijebojem od 2. listopada 2025. izjavljenim od strane tužitelja prema tuženiku te naložiti tuženiku da tužitelju izda ispravu – priznanicu s ovjerovljenim potpisom iz koje je vidljivo nepostojanje duga tužitelja prema tuženiku s osnove navedene tražbine u roku od 8 dana jer će u protivnom tu ispravu – priznanicu zamijeniti ova presuda te da naloži tuženiku da tužitelju naknadi trošak parničnog postupka sve u roku od 8 dana.

2. Tužitelj se protivi tužbenom zahtjevu ističući prije svega prigovor nedostatka pravnog interesa tužitelja zahtijevati deklaratornu zaštitu s obzirom da tužitelj tim dijelom tužbe očito utvrđuje činjenicu, a ne postojanje ili nepostojanje kakvog prava ili pravnog odnosa, te navodi da sve dok tužitelj može svoju pravnu zaštitu ostvariti kondemnatornom tužbom, ne postoje zakonske pretpostavke za podnošenje tužbe na utvrđenje.

3. Dodaje da sukladno čl.180 st. 2 ZOO-a, tužitelj u ovom slučaju može zahtijevati izdavanje priznanice samo ako ima za to opravdani razlog, a tužitelj očito već u svom posjedu ima Ugovor o ustupu tražbine od dana 22.rujna.2025.g. te izjavu o prijeboju od dana 2.listopada.2025.g., a koje isprave su dokaz o tome da je obveza ispunjena.

4. Nadalje ističe isti prigovor ništetnosti Ugovora o ustupu tražbine od 22.rujna 2025.g jer je isti suprotan moralu društva i prisilnim propisima iz čl. 20 Zakona o odvjetništvu i pravilima br. I. 8., I. 10., IV. 40., IV .56. Kodeksa odvjetničke etike te je prijenos tražbine zabranjen u smislu odredbe čl. 80 .st. 1. ZOO-a jer je ovom slučaju prijašnji punomoćnik tuženika odvjetnik Bruno Damjanac iz Požege, protivno navedenim pravnim pravilima te sporazumu sa tuženikom, stupio u kontakt sa protivnom strankom, ovdje tužiteljem, mimo znanja vlastite stranke, ovdje tuženika sve sa ciljem da osujeti prava vlastite stranke, tuženika, na naplatu novčane tražbine (polovinu dijela parničnog troška) iz pravomoćne presude Trgovačkog suda u Osijeku

br. P-271/2024, te je pritom tražbinu koja inače pripada tuženiku, ustupio tužitelju, odnosno protustranci tuženika u tom okončanom parničnom postupku.

5. Navodi da tužitelju nije moglo ostati nepoznato to da je odvjetnik Bruno Damjanac iz Požege zastupao tuženika u toj parnici kao punomoćnik, te da taj odvjetnik radi protivno interesima vlastite stranke, kao i da nije postojao niti jedan opravdani razlog zbog čega odvjetnik Bruno Damjanac iz Požege nije vlastito potraživanje namirio od svoje stranke, ovdje tuženika, te dodaje da je podnio Hrvatskoj odvjetničkoj komori u Zagrebu prijavu protiv odvjetnika Brune Damjanca iz Požege zbog teške povrede dužnosti i ugleda odvjetništva.

6. Također navodi da tražbina iz ovosudne presude br. P-271/24 nije niti mogla biti ustupljena tužitelju preko iznosa od 60.599,74 eura s obzirom da je postojao sporazum tuženika i ustupitelja tražbine - odvjetnika Brune Damjanca iz Požege, da će isti steći pravo na naplatu parničnog troška priznatog po pravomoćnoj presudi samo u polovini dijela, a što predstavlja iznos od 60.599,74 eura, zbog čega je tuženik vratio odvjetniku Bruni Damjancu iz Požege račun br. 63-1-1 od 22. rujna. 2025.g. te ga nije knjižio u svojim poslovnim knjigama upravo iz navedenih razloga.

7. Dodaje da je odvjetnik Bruno Damjanac bio dugogodišnji punomoćnik tuženika te mu je tijekom trajanja parničnog postupka broj P.271/24 ispostavljao račune za obavljene usluge odvjetničkog zastupanja koje je tuženik podmirio i to: račun broj 31/1/1 od 23. travnja 2021 na iznos od 750,00 kn + PDV, račun broj 31/1/1 od 2. ožujka 2022 na iznos od 500,00 kn + PDV, račun broj 48/1/1 od 7. travnja 2022 na iznos od 500,00 kn + PDV, račun broj 67/1/1 od 4. svibnja 2022 na iznos od 500,00 kn + PDV i račun broj 142/1/1 od 30. studenog 2022 na iznos od 500,00 kn + PDV.

8. Tužitelj se protivi svim prigovorima istaknutim od strane tuženika navodeći da tužitelj pod točkom I tužbenog zahtjeva traži utvrđenje nepostojanja novčane tražbine temeljem pravomoćne sudske odluke, jer je ona prestala prijebojem što predstavlja utvrđenje nepostojanja dužničko-vjerovničkog odnosa između parničnih stranaka i samim time tužba je dopuštena, te ističe da tužitelj ima opravdan interes zahtijevati izdavanje priznanice o nepostojanju duga jer temeljem te priznanice u konkretnom slučaju jedino može efikasno zahtijevati obustavu već pokrenutog postupka valjanom pisanom ispravom da je tražbina podmirena i zaštititi se od budućih zlouporaba od strane tuženika.

10. U odnosu na tuženikov prigovor ništetnosti Ugovora o ustupu ističe da u konkretnom slučaju prijenos nije učinjen sa ciljem da se ošteti tuženik niti on uopće može biti oštećen, jer tražbina naknade troškova postupka iz presude iako glasi na tuženika pripada njegovom punomoćniku odnosno on je dužan platiti zastupanje jer se odnosi isključivo na dosuđene troškove zastupanja, a ne na one troškove koje je snosio ovdje tuženik, te da niti jedna zakonska odredba ne predviđa izričitu zabranu da se tražbina s osnova zastupanja odvjetnika prema stranci prenese na trećega, te da nije riječ niti o tražbini čiji prijenos bi bio zabranjen kakvom drugom zakonskom odredbom, kao što je to propisano primjerice za tražbine s osnova zakonskog uzdržavanja.

11. Navodi da se odredba članka 20. Zakona o odvjetništvu odnosi na osiguranje naplate dospjelih troškova i nagrade za zastupanje, (zalog na sredstvima

koja je primio od stranke ili u ime stranke) a to zakonom predviđeno pravo nije isključeno ugovorom odnosno sporazumom sa odvjetnikom., te ističe da Kodeks nema snagu zakona, pa niti kakve prisilne norme, au konkretnom slučaju odvjetnik odnosno prenositelj tražbine nije niti postupao u odnosu sa svojom strankom suprotno Kodeksu.

12. Dodaje da je do zaključenja ugovora o ustupu došlo nakon što je punomoć za zastupanje pravomoćnim okončanjem postupka prestala te da osim toga nije riječ o odnosu koji bi imao ikakve veze sa samim zastupanjem i savjesnim obavljanjem uloge punomoćnika tijekom zastupanja jer je kontakt ostvaren nakon pravomoćnosti i ovršnosti odluke donesene u postupku u kojemu je punomoćnik ovdje tuženika njega zastupao na način da mu se obratio punomoćnik ovdje tužitelja, sa zahtjevom za odgodom plaćanja i prijenosom tražbine. Navodi da upravo tuženik postupa nemoralno jer istovremeno zahtjeva ispunjenje od tuženika, a odbija platiti troškove zastupanja svom punomoćniku te se poziva na navodni sporazum o oprostu dijela duga, a istovremeno zahtjeva cjelokupne troškove isplatom na svoj račun.

13 . Navodi da ne postoji sporazum sa izvornim vjerovnikom o oprostu djela tražbine od jedne polovine nagrade za zastupanje propisane Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i sudskom odlukom određenih troškova postupka, jer mail korespondencija na koju se poziva tuženik ne predstavlja sporazum o oprostu dijela troškova zastupanja jer se sadržaj te korespondencije, koja inače tužitelju nije poznata, odnosi na dozvolu tuženika da odvjetnik može izravno na svoj račun naplatiti dio troškova od suprotne strane čime se nije odrekao ostatka naplate od tuženika te da to potvrđuje i odgovor tuženika iz sadržaja kojeg je nedvojbeno da je riječ o načinu izvršenja odnosno ovlaštenju izvršenja dosuđenih troškova na račun odvjetnika, a dijelom na račun tuženika.

14. Ističe da se ne radi o nikakvom sporazumu jer sadržaj te korespondencije nema niti karakter ponude niti prihvata ponude u smislu članka 253. i 262. ZOO-a, a to potvrđuje i činjenica da je upravo tuženik suprotno sporazumu za koji tvrdi da je zaključen i na koji se koji se poziva zahtijevao isplatu cjelokupnog iznosa dosuđenih troškova na svoj račun a istovremeno odbio platiti svom punomoćniku troškove po ispostavljenom računu, pa makar i u polovini tog iznosa. Predlaže da sud u svojstvu umješača pozove odvjetnika Brunu Damjanca.

15. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu koju čine: preslika presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu posl. broj P-271/2024-74 od 29. studenog 2024 i presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. Broj PŽ-346/2025-2 od 10. srpnja 2025, Ugovor o ustupu tražbine od 22. rujna 2025, račun broj 63/1/1 od 22. rujna 2025, dopis- obavijest o ustupu od 1. listopada 2025. s potvdom HP-a o primitku, očitovanje tuženika od 14. listopada 2025, računi za odvjetničke usluge (list spisa 75 – 120), e-mailovi od 6. studenog 2024 (list spisa 122), preslika disciplinske prijave Hrvatskoj odvjetničkoj komori od 23. listopada 2025 (list spisa 157 – 161) i preslika Zaključka Općinskog suda u Slavonskom Brodu posl. Broj Ovr -261/2026-5 od 17.ožujka 2026.

16. Osim toga sud je na prijedlog tuženika službenim putem zatražio od HOK-a podatak o tome da li je prijavljen ugovor o zastupanju i pružanju pravnih usluga od 5. studenog 2021.za koji tuženik tvrdi da je potpisan između tuženika i odvjetnika Brune Damjanca, te su salušani Bruno Damijanac kao svjedok u postupku i prokurist tuženika Mijo Opačak kao stranka u postupku.

17. Nije sporno između stranaka da je temeljem presude Trgovačkog suda u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu posl. broj P-271/2024-74 od 29. studenog 2024. g. koja je potvrđena presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj PŽ-346/2025-2 od 10. srpnja 2025 tužitelj Željko Garić, vlasnik obrta Prijevozi Garić iz Slavonskog Broda obvezan naknaditi tuženiku FELIKS REGULACIJA d.o.o iz Slavonskog Broda trošak parničnog postupka u iznosu od 121.199,48 EUR-a u roku od 15 dana kao i da su punomoćnik tuženika u toj parnici, odvjetnik Bruno Damjanac iz Požege i tužitelj Željko Garić zaključili Ugovor o ustupu (prijenosu) tražbine dana 22. rujna 2025, temeljem kojeg ugovora je odvjetnik Bruno Damjanac kao ustupitelj tražbine prenio svoje potraživanje u iznosu od 121.020,30 EUR-a koje ima prema Feliks regulaciji d.o.o po osnovu odvjetničkih troškova zastupanja u predmetu broj P-271/2024 tužitelju Željku Gariću vlasniku obrta Prijevozi Garić kao stjecatelju, koji ugovor je ovjeren kod Javnog bilježnika Niko Bagarić po brojem OV-4976/2025.

18. Također je nesporno da je tužitelj Željko Garić po punomoćniku dana 2. listopada 2025 g. dostavio tuženiku izjavu o prijeboju kojim prebija svoje potraživanje temeljem navedenog Ugovora o ustupu tražbine u iznosu od 121.020,31 EUR sa potraživanjem tuženika prema njemu po osnovu parničnih troškova dosuđenih pravomoćnom presudom broj P-271/2024 u iznosu od 121.020,31 EUR (ukupni trošak postupka u iznosu od 121.199,48 EUR-a umanjen za troškove sudskih pristojbi u iznosu od 179,17 EUR-a).

19. Sud nije prihvatio dokazni prijedlog tužitelja da pozove odvjetnika Brunu Damjanca kao umješača u postupku, ali je istog saslušao kao svjedoka na prijedlog tužitelja. Ovo iz razloga što sukladno čl. 206 ZPP-a, sud ne poziva umješače da stupe u parnicu na strani neke od stranaka, već osoba koja ima pravni interes da u parnici koja teče među drugim osobama jedna od stranaka uspije može se pridružiti toj stranci, na način da da izjavu o stupanju u parnicu, a sud nakon očitovanja stranaka donosi odluku da li će prihvatiti ili odbiti sudjelovanje umješača u parnici.

20. Svjedok je u svom iskazu naveo da e mail korespondencija između njega i Felix regulacije od 6. studenog 2024 ne predstavlja sporazum o oprostima polovine parničnih troškova na ime zastupanja Felix regulacije te da navedenim e mailom on nije oprostio polovicu troškova kako to tvrdi tuženik, a da je svrha slanja ovog e maila ta što je imao lošeg iskustva oko naplate potraživanja po osnovu zastupanja tuženika u drugom parničnom predmetu par mjeseci prije pisanja ovog e maila

21. Osim toga, je naveo da u trenutku pisanja tog e maila presuda u predmetu iz koje su nastali parnični troškovi nije još niti postojala, te se nije niti znalo da će biti dosuđeni parnični troškovi, a taj e mail je poslan dan prije ročišta u predmetu o kojem je sada riječ kako bi mu to bila kakva takva sigurnost da će mu 50% budućih troškova biti isplaćeno na njegov račun, dok je ostatak mislio naplatiti od tuženika.

22. Nadalje je naveo da u u parničnom predmetu u kojem su dosuđeni predmetni troškovi Felix regulaciji nije bilo dogovoreno plaćanje prema uspjehu u sporu, te da nije imao zaključen pisani ugovor s tuženikom o paušalnom zastupanju, a da je predmetni ugovor o ustupu tražbine sklopljen na inicijativu tužitelja Željka Garića koji mu se javio putem svog odvjetnika.

23. Mijo Opačak prokurista tuženika saslušan kao stranka u postupku je u svom iskazu naveo da je odvjetnik Bruno Damjanac u računu na 121.000,00 EUR-a koji je priložen u spis, 50% radnji u tom predmetu već i naplatio po tarifi koju je tužitelj naveo i zbog toga je poslao e mail od 6 studenog 2024. u kojem navodi da se na njegov račun uplati polovica iznosa parničnih troškova, te da je u vrijeme pisanja e maila parnični predmet u kojem su nastali ti troškovi već bio okončan. U odnosu na ugovor o zastupanju i pružanju pravnih usluga naveo je da taj ugovor je sastavio Bruno Damjanac i on ga je potpisao odmah nakon sastavljanja ugovora i vratio ugovor njemu, a ne zna da li je Bruno Damjanac taj ugovor potpisao jer mu ga nije vratio, ali mu je po tom ugovoru ispostavljao mjesečne račune u iznosu od 5.000,00 kn po osnovu paušalnog zastupanja.

24. Nadalje je naveo da nakon što je Bruno Damjanac zaključio ugovor o ustupu tražbine sa strankom koja je bila njegov protivnik u parničnom postupku on je podnio pritužbu odvjetničkoj komori zbog neetičnog ponašanja ali nije dobio nikakav odgovor na to.

25. Na upit, da li je postojala opravdana bojazan odvjetnika Brune Damjanca da neće moći naplatiti svoju tražbinu, naveo je da takva bojazan nije bila opravdana, te da nije mogao stupiti s njime u kontakt mjesec dana prije kompenzacije, a predmetni račun je vratio Bruni Damjancu i na isti nije koristio niti PDV te je tražio da mu pošalje ispravan račun umanjen za iznos koji mu je već plaćen i sukladno sporazumu o otpustu polovine duga troškova.

26. Upitan da li je u vrijeme kada je zaključen ugovor o ustupu tražbine između Brune Damjanca i protivne strane Željka Garića još trajala suradnja između Feliksa regulacije i odv. Brune Damjanca, naveo je da nije bila još otkazana punomoć ni s jedne ni s druge strane, ali se odv. Bruno Damjanac nije htio javiti na pozive.

27. Sud je odbio dokazni prijedlog tuženika za pribavu spisa od HOK-a u svezi disciplinske prijave protiv odvjetnika Brune Damjanca, smatrajući da navedeni dokaz nije odlučan za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari kao i dokazni prijedlog za pribavu spisa u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa iza Ceste d.d. protiv tuženika jer je ovaj dokazni prijedlog tuženik iznio tek na ročištu za glavnu raspravu, a osim toga nije naveo niti broj spisa, a niti na koje okolnosti bi sud trebao izvršiti uvid u isti.

28. Sukladno čl. 322 st. 1 Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 126/21, 114/22, 156/22 i 155/23), ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo.

29. Sukladno čl. 9 st. Zakona o odvjetništvu (NN 9/1994, 117/2008, 50/2009, 18/2011, 126/2021 i 98/2025), odvjetnik je dužan uskratiti pružanje pravne pomoći ako je on ili koji drugi odvjetnik koji je radio ili radi u istom uredu u istoj stvari ili stvari koja je s njome pravno povezana zastupao protivnu stranku ili obje stranke, dao im pravni savjet ili od njih primio uputu.

30. U konkretnom slučaju, cedent, odvjetnik Bruno Damjanac je sklapanjem predmetnog ugovora o cesiji kojim je prenio svoje potraživanje prema svojoj stranci po osnovu troškova zastupanja, protivnoj stranci postupio protivno navedenoj prisilnoj odredbi Zakona o odvjetništvu.

31. Osim navedenog, sukladno čl 80 st. 1 ZOO-a vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga, a u konkretnom slučaju cesija ide izravno u korist protivnika stranke u istoj parnici slijedom čega se radi o o tražbini čiji prijenos se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga.

32. Iz navedenih razloga sud je ocijenio navedeni ugovor o cesiji ništetnim slijedom čega u konkretnom slučaju, isti nema pravni učinak pa cesionar, ovdje tužitelj nije stekao nikakvo potraživanje prema tuženiku te je neosnovano izjavio prijebor tuženiku za svoje nepostojeće potraživanje.

. Na temelju savjesne i brižljive ocjene dokaza, svakog dokaza pojedinačno i svih dokaza zajedno sud je došao do uvjerenja da je tužbeni zahtjev neosnovan, pa je presudio kao u izreci presude sukladno čl. 9 st. Zakona o odvjetništvu, čl. 80 st. 1 i čl. 322 st.1 ZOO-a.

34. Tužitelj je uz tužbu podnio i prijedlog za određivanje privremene mjere koju je sud izdvojio iz spisa i o istome odlučio na način da je istu usvojio rješenjem posl. broj R1 koje je po žalbi tuženika Visoki trgovački sud preinačio i odbio prijedlog kao neosnovan rješenjem posl. Broj PŽ-

35. Odluka o trošku temelji se na odredbi iz čl. 154. st. 1 a u svezi s čl. 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01., 117/03., 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23. u daljnjem tekstu ZPP) pa je tuženiku dosuđen trošak u iznosu od 11.412,50 EUR-a na ime troškova zastupanja po punomoćniku – odvjetniku u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15., 37/22., 126/22. i 138/23.) - Tbr.7 t.1, Tbr. 9 t. 1 i Tbr. 46 – za sastav odgovora na tužbu – 2.282,50 EUR-a s PDV-om, , za pristup na ročište od 22. siječnja 2026 – 2.282,50 EUR-a s PDV-om, za pristup na ročište od 17. veljače 2026. - 2.282,50 EUR-a s PDV-om, za pristup na ročište 24. ožujka 2026. - 2.282,50 EUR-a s PDV-om i za pristup na ročište 27. travnja 2026 - 2.282,50 EUR-a s PDV-om.

36. Sud nije tuženiku priznao trošak sastava podneska od 24. ožujka 2026 u iznosu od 2.282,50 EUR-a s PDV-om jer navedeni trošak nije bio potreban za vođenje postupka budući je istog dana održano ročište za koje je tuženiku priznat trošak pristupa punomoćnika i na kojem je tuženik mogao iznijeti navode iz tog podneska niti trošak sudske pristojbe na odgovor na tužbu u iznosu od 663,61 EUR jer obveza plaćanja sudske pristojbe na odgovor na tužbu dopijeva tek nakon pravomoćnog okončanja postupka kao i trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 663,61 EUR-a jer tuženik nije obveznik plaćanja sudske pristojbe na presudu.

37. Slijedom navedenog valjalo je za iznos od 3.609,72 EUR-a odbiti zahtjev tuženika za naknadu troška postupka kao što je u točki III izreke presude.

U Osijeku, 10. lipnja 2026.

S U D A C
Gordana Njari

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude može nezadovoljna stranka izjaviti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, pismeno u roku od 15 dana od dana objave.

Broj zapisa: **9-30889-35c27**

Kontrolni broj: **0ab69-46731-44bb7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.